Warszawával a világ körül

A lengyel autó márkák rajongói büszkén tekintenek a híres Polski Fiat 125p „REKORDER” autóra amely 1973. évben egyedülálló világcsúcsot állított fel 25 ezer km-en. A 181 óra 3 perc 3 másodperc időtartam alatt megtett távolság, és az elért 138 km/óra átlagsebesség példátlan siker volt a márka megbízhatóságának, műszaki tökéletességének igazolására.
Méltatlanul kevés információ jelent meg a nemzetközi sajtóban a Warszawa M20 1957-58. évben elért sikeréről, amely 120 000 km, különböző éghajlati viszonyok közötti világkörüli megtételével írta be magát a lengyel járműrekordok könyvébe.
Az elkövetkezendő időszakban a lengyel úti beszámolókból fogunk részleteket megjelentetni, de előbb nézzük meg, hogy 1957-ben milyen módon jelent meg a hír a magyar autós médiában.

Autó-Motor 12. szám 1957. július 15. alapján- *Szerkesztette: Fórizs Zoltán*

Két újságíró "Warszawán" járja körül a világot

Mi lenne, ha világkörüli útra indulnánk?- kérdezte tavaly ilyentájt Riszard Syvgoszki lengyel újságíró, barátjától és kollégájától.



Krakkó – Közlekedési Múzeum – Warszawa M20 - 1957

- Az bizony jó lenne-hagyta rá a kérdezett Zygmunt Rzezuchowski. A négyszázezres példányszámban megjelenő "Express Wiezorny" nevű varsói napilap főszerkesztőjének is tetszett az ötlet és hogy próbára tegye a két vállalkozó kedvű munkatársát, arra buzdította őket, hogy szervezzék meg az utat, majd a végén eldől: tud-e pénzt adni a "kiruccanáshoz".

Hogy nem minden zökkenő nélkül valósult tettbe a két újságíró gondolata, arról nem is kell sokat beszélni. A két barát be akarta bizonyítani alkalmasságát a nagy vállalkozásra. Tárgyaltak, szerveztek, lótottak-futottak. És végül június 16-án egy új típusú 1957-es Warszawával, amelyet Jarosevicz miniszterelnök-helyettestől ajándékba kaptak, útnak indultak, hogy kereken 120000 szárazföldi és 15000 vízi kilométert maguk mögött hagyva, mintegy húsz hónap múlva térjenek vissza az "Express Wieczorny" varsói szerkesztőségbe.

- Hogy ki fedezi költségeinket? - adja vissza a kérdést a fiatalabb (29 éves) Syvogocki
- A mi lapunk, valamint a "SWIAT" című képes hetilap, továbbá a kattovicei rádió, amelynek magnetofonra vett útibeszámolókat, a SWIAT-nak képeket, saját lapunknak színes riportokat küldünk légipostával.
Indulás előtt három hónapig a zeráni Warszawagyárban dolgoztunk, hogy megismerkedjünk harmadik "társunkkal". A szalagról levett teljesen széria-kocsinkon csupán annyit változtattak, hogy utólag egy

nagy, 110 literes benzintartályt készítettek hozzá. Ennek űrtartalma mintegy 900 km-re elegendő. Gondolom, Afganisztánban ez jól is jön, hiszen ott nem olyan jó a benzinellátás, mint itt Európában.

- Első utunk - vette át a szót az idősebb Rzezuchowski - Csehszlovákiába vezetett, egyenesen Gottwaldovba, híres elődeinkhez, a Tatra Dinamic-kal világjáró Zikmund és Hanzelka mérnökökhöz. Velük is átbeszéltük terveinket és csekély módosítás után Ausztrián keresztül jöttünk a baráti Magyarországon. További menetrend szerinti útirányunk: Jugoszlávia, Görögország, Bulgária, Törökország, Szíria, Libanon, Irak, Irán, India, Burma, Kína, Vietnám, Szovjetunió, Japán, Hawaii-szigetek, majd Amerika, Ausztrália, Afrika és végül Nyugat-Európán át Varsó.

Aktatáskájából előkerül a kék bőrbe kötött túrakönyvük, amelynek első oldalán a lengyel miniszterelnök, Cyrankiewicz buzdító sorai olvashatóak. A miniszterelnök személyesen is kipróbálta kocsijukat. Az ezt a jelenetet megörökítő fényképet büszkén mutatják. De nemcsak szavakban támogatta vállalkozásukat Cyrankiewicz elvtárs; rádiót, magnetofont és filmfelvevő gépet is kaptak tőle.
A kedves emlékek, fényképek között ott lapultak Syvgocki 10 hónapos kisfiának és ébenfa-feketehajú feleségének fényképei is.

- Mit szólt a "kiránduláshoz" a feleség?

- Őszintén szólva, nem nagyon tetszett neki, de végül is mi vagyunk a férfiak. Az én esetem nem is olyan "veszedelmes", Zygmunt-mutat rá társára-két gyermeket hagyott otthon.
Ezen tűnődtünk a pillanatnyi csöndben, amikor váratlanul azt kérdezi az egyik lengyel világjáró; tudunk-e részükre kolera-bacilusokat szerezni? Ugyanis otthon már nem tellett idejükből a Keletre utazóknál kötelező kolera-oltást beadatni.

Maguk is jót nevetnek a beszélgetés váratlan fordulatán. Amikor lekísérjük a lengyel kollégákat az AM kapuja előtt álló beige-fehér betétes Warszawájukhoz, elmondták még, hogy az 55 lóerős motornak rajtuk kívül mintegy 400 kg-os terhet kell cipelnie. A bőröndjeiken kívül szükséges szerszámok, pótalkatrészek, vadászfegyverek, és mindaz, ami Európában ugyan fölös teher, de az ember nem lakta vidéken életet jelenthet.

- Dobrej drogi! Jó utat kívánunk olvasóink nevében is, kedves lengyel barátaink. Járjatok szerencsével!..

A cikk folytatásában a képes úti beszámolóval ismerkedhetünk meg. *(Fórizs Zoltán)*